

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 114 (2686).

СУБОТА, 22 ВЕРЕСНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

МОЛОДЬ У СФЕРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Благо народу — найвища мета економічної стратегії партії. Особливо повного втілення набуло це положення у соціальній програмі десятиріччя. «Ми будемо постійно тримати в центрі уваги питання підвищення життєвого рівня радянських людей, дальшого руху нашого народу шляхом комуністичного будівництва», — говорив товариш Л. І. Брежнєв на сесії Верховної Ради СРСР. Ці слова — визначення головного завдання політики КПРС.

З кожним роком зростає кіровоградський загін працівників радянської торгівлі. У нього вливається все більше і більше юнаків і дівчат, які знають і люблять свою професію — таку потрібну, таку важливу для суспільства. Тільки у 1978—1979 роках виконуючи рішення XVIII з'їзду ВЛКСМ, наказ товариша Л. І. Брежнєва про необхідність ефективного шефства над сферою обслуговування, комітет комсомолу області направили за комсомольськими путівками у торгівлю і сферу громадського харчування 587 юнаків і дівчат. Нині їх тут працює 7136 чоловік; у комсомольських організаціях торговельної мережі та сфери громадського харчування стоять на обліку 216 комсомольсько-молодіжних колективів. 95 із них — колективи комуністичної праці, решта борються за це почесне звання.

Включившись у патріотичний рух «П'ятиріччя ефективності і якості — створімо і творчисті молодих», ці комсомольсько-молодіжні бригади, знагаються за виконанням планів і соціалістичних зобов'язань десятиріччя, за підвищення культури обслуговування, борються за те, щоб нові, більш прогресивні форми і методи їхньої роботи приносили ефективні результати. В авангарді трудового походу — комсомольсько-молодіжна бригада відділу чоловічого трикотажу Кіровоградського торговельного об'єднання «Кіровоград» (бригадир — Т. Шкейра, групкомсорт — Н. Литвинова), комсомольсько-молодіжний колектив відділу посуду Долинського районного управління (бригадир А. Лещенко, групкомсорт — Л. Зінченко)...

Такі приклади не поодинокі. На Кіровоградщині є чимало колективів сфери обслуговування, де ініціатива і творчий пошук комсомольців допомогли значно підвищити продуктивність праці, ліній обслуговування населення. Проте ще багато є колективів підприємств торгівлі та громадського харчування, де не виконуються державні плани, культура обслуговування на низькому рівні. Продовжують надходити скарги на роботу магазинів, їдальень, кафе в обласному центрі — у місті, що бореться за звання міста високої культури та зразкового громадського порядку.

Чому стають можливими порушення правил торгівлі, недоліки в організації роботи сфери громадського харчування? У більшості випадків причиною цього є безініціативність, байдужість керівників галузей, недобросовісність окремих продавців, повзирів, офіціантів. Почасті неприродний вигляд має робота і самих комсомольських ватників. Але ж саме вони, і комітети комсомолу, і штаби «Комсомольського прожектора» повинні вести повсякденну боротьбу за поліпшення якості і підвищення ефективності роботи сфери обслуговування.

Більше уваги слід приділяти комітетам комсомолу вихованню у молодих працівників сфери комуністичної ідейності, принципності, непримиренного ставлення до недоліків у роботі. І нині, коли в комсомолі триває збройна боротьба, на зборах треба особливу увагу звернути на рівень внутрішньої роботи у колективах, на питання удосконалення професійної майстерності працівників сфери обслуговування, поліпшення зовнішньої роботи серед молоді.

Міським і районним комітетам комсомолу слід приділяти більше уваги малочисельним організаціям сфери, залучивши їх до активного виробничого та внутрішнього життя; треба домогтися того, щоб малочисельні не залишалися осторонь загальних комсомольських турбот.

Великі, серйозні завдання стоять перед комсомольцями сфери обслуговування. Бо і вони, молоді, причетні до втілення в життя соціалістичної політики КПРС, її найвищої мети — підвищення блага радянських людей.

ВРУЧЕННЯ ДОНЕЦЬКУ ОРДЕНА ЛЕНІНА

20 вересня відбулося урочисте засідання Донецьких міського комітету партії і міської Ради народних депутатів, присвячене врученню місту ордена Леніна. Цієї високої нагороди Батьківщини він удостоюється за успіхи, досягнуті трудящими міста в господарському і культурному будівництві, в соціалістичному змаганні за дострокове виконання п'ятирічних планів, за великий вклад у здійснення індустріалізації країни.

У святково прикрашеному будинку державного театру опери та балету зібралися члени обкому і

міським партії, депутати обласної і міської Рад народних депутатів, ветерани стахановського руху, передовики виробництва, дітяки науки і культури, представники громадських організацій.

Учасники засідання з піднесенням обрали почесного президента в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

З промовою виступив тепло зустрінутий присутніми член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

[Закінчення на 2-й стор.]

Принятом для всіх на Кіровоградському заводі друкарських машинок стала робота колективу дільниці, очолюваного майстром членом ВЛКСМ Валентином Сизоровим. У хвості і дівчат єдине прагнення — відмінно працювати, щоб цехові вийти на новий рубіж: 600 складених машинок — щодня (нині за зміну тут випускають 250 машинок).

На з'їзді комсомольсько-молодіжний колектив (зліва направо): Людмила СЮМІНА, Валерій ВОШЕВ, Зінаїда ШАПОВАЛОВА, Леонід МІНТЮК, Світлана РЯБОНЬ, Людмила ТИТОВА, Валентина ВАСИЛЕНКО, Ольга ДЕРЕВІНСКА.

Фото В. ГРИБА.

РЕЙД «МК»

ЗА МЕТАЛ, ЯК ЗА ХЛІБ!

КУПІ сміття, перемішаного з відходами виробництва, горі металевого брухту, що виліз з землі, вузлі якихось агрегатів просто неба... Членом рейдової бригади варто було лише переступити поріг прохідної Кіровоградського заводу дозування, щоб побачити цю «мельничку» картину. З того часу, як на підприємстві побував представник обласного виробничого об'єднання «Вторчормет» і зробив зауваження його керівникам, вола не змінилася на краще.

Не вистає техніки, щоб вивести все це добро, — розводять руками головний інженер заводу В. Я. Олександров. — У четвертому кварталі отримаємо два потужні крани, тоді справу починатиметься.

А тим часом наявні механізми використовуються нерационально. За скремшеним підручником Володимира Яковича, модия одним приченом можна вивозити до 5—6 тонн метало-

брухту. Насправді ж вдається вивести лише половину заплаваного. Причина одна — недбайливе ставлення окремих робітників до дорученої справи. Так, наприклад, з виши тракториста 17 вересня на проїзній частині вулиці перекинувся причеп з металобрухтом. Більше години було змарновано на ліквідацію аварії, в результаті якої підприємству заподіяно збитки.

На заводі імені Кірова теж сутужно з автотранспортом, однак, всі відходи кольорових і чорних металів вивозяться з підприємства вчасно. Та й проблеми з їх збереженням не існує, бо всі вони сортується по видах, групах і марках. Біля місця накопичення металевих сиряків встановлені таблички з відповідними написами. А ось на заводі дозування автоматів не знайшлося дбайливого господаря навіть корозійостійкої сталі, призначеної для потреб виробництва, не говорячи вже

про некондиційну сталь, шматками якої густо встелене все подвір'я підприємства.

Факти некондиційного використання металу можна знайти і на заводі «Червоний Жовтень». Справжнім лихом цього підприємства став брак, процент якого у загальному обсязі виробництва ще досить значний. Про це свідчать купні не якісної продукції, якою захирачена територія заводу. Серед багатьох причин такого становища можна назвати і слабку професійну підготовку окремих робітників, і плінність кадрів, і порушення технологічної дисципліни.

Цікаво, як на такі факти реагують комітети комсомолу і «Комсомольський прожектор»? А ніяк. Із запропонованих заходів по збереженню металу молоді дозорці не провели жодного.

Скрізь, де побували члени рейдової бригади, від керівників підприємств доводилося чути заперечення в тому, що роз-

НОВИНИ

У пам'ять про Зою

У середній школі № 30 м. Кіровограда широко відзначено 36-у річницю з дня народження відважної комсомолки — Зої Космодем'янської.

Про її коротке і славне життя, безстрашні подвиги в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, проведенні безділ диспутів, вікторини. Старшокласники організували читання спогадів матері Зої серед учнів 1—3 класів.

Особливо вдалася тут виставка живих квітів, приурочена дню народження Зої.

Д. РОМАНОВ.

Московський зооцирк — у Кіровограді

Днями серед дітвори Кіровограда поширилася радісна чутка: у місто приїхав слон. Справжнісінький, та ще й дресирований...

Слон — із труп народисго артиста СРСР Володимира Дурова. А це, разом з ним, преціньки Московського пересувного зооцирку № 8 привезли маленьким кіровоградцям пантеру і тигра, гімалайського ведмедя і дикого собаку динго, південноамериканськ о г о верблюда та плямистого оленя — загально більше сорока звірів і птахів. Зооцирк розташувався у райсі вулиці Волкова те Пачеєва. А фургоми з їхніми незвичними мешканцями привіз до Кіровограда на тринадцяти автомашинах комсомольсько-молодіжний колектив водіїв цирку.

(Репортаж із зооцирку читайте на 4-й сторінці).

Новий кабінет

Комсомольці колгоспу імені Леніна Олександрійського району приступили до обладнання спеціалізованого кабінету, де будуть проводитися заняття службів системи комсомольської політосвіти.

Зал колишнього колгоспного клубу і стане кабінетом. Наочні посібники, сучасні технічні засоби навчання, велика кількість необхідної літератури — все це дасть змогу проводити заняття якісніше, ефективніше.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ОБИРАЄМО ДОСТОЙНИХ

Як відомо, одне з першочергових завдань комітетів комсомолу — повсякденна турбота про підбір, розстановку і виховання комсомольських кадрів і активу. Адже всі ділянки комсомольської роботи повинні очолювати ідеїно зрілі, віддані справі партії, умілі й авторитетні організатори молоді. Про це — розповідь першого секретаря Новоукраїнського райкому комсомолу Олексія КОЗЛОВСЬКОГО.

Аналіз роботи райкому з кадрами дозволяє конкретно зупинитися на ряді аспектів цього важливого питання. Головною ланкою, одним з важливих напрямів є зміцнення партійного ядра в комсомолі. І тут зроблено немало. До керівних органів обрано 161 молодого комуніста. Вони очолюють більшість первинних комсомольських організацій району. Майже половина секретарів з вищою та незакінченою вищою освітою. Це значно більше, ніж на початку п'ятиріччя.

Характерно, що змінився якісний склад усієї комсомольської організації району. Понад 70 процентів членів ВЛКСМ мають вищу, середню спеціальну та середню освіту. А це у свою чергу потребує підвищення ролі і авторитету ватажків комсомольської організації, його вміння вирішувати проблеми праці, навчання, відпочинку, активно впливати на всі сфери діяльності молодих людей. Сама для цього, починаючи з лютого минулого року, в більшості колгоспів району секретарів комсомольських організацій було призначено заступниками голів колгоспів по роботі з молоддю. Цю посаду, як правило, обіймають досвідчені виробничники, вмілі організатори, люди, які поєднують у собі партійну принциповість і відмінні ділові якості. Вони користуються повагою серед молоді, глибоко розбираються в справах, уміють раціонально розставляти сили. І, що не менш важливо, вміють визнавати свої помилки в роботі. Принципово, по-діловому ліквідувати їх.

Такі риси притаманні секретарям комсомольських організацій колгоспів «Мир» — Олександр Вергуну, «Дружба» — Миколі Бандюку, імені Фрунзе — Василю Калашнику, Світлані Брюхавецькій з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС та іншим. Тож не дивно, що з часом молоді комуністи, секретарі первинних і цехових комсомольських організацій обираються партгрупоргани, секретарями партійних організацій. Нині, наприклад, в апараті Новоукраїнського райкому Компартії України працюють колишні комсомольські працівники — секретар райкому партії М. М. Суворов, завідувач відділом оргпартроботи М. Ф. Макаров, завідувач відділом пропаганди О. В. Демченко, інструктор В. В. Луговий. Багато відповідальних працівників, вихідців з комсомольських організацій Новоукраїнського району, працюють за його межами.

З метою підвищення авторитету, впливовості і компетентності ватажків райком комсомолу приділяє належну увагу висуненню на комсомольську роботу людей з відповідною спеціальною освітою. Ця проблема наближається до вирішення. Майже всі секретарі комсомольських організацій колгоспів мають сільськогосподарські спеціальності. Більшість із них працювали або працюють у

провідних галузях виробництва — рослинництві й тваринництві. 16 з 20 комсомольських секретарів — вихованці своїх трудових колективів.

Така розстановка кадрів дозволяє їм легко орієнтуватися у виробничих питаннях, правильно націлювати комсомольський актив на вирішення першочергових завдань, бути прикладом у їх виконанні.

У нас стало правилом рекомендувати кандидатури комсомольських працівників на звільнену комсомольську роботу із числа резерву. Цьому передують копійка виховна робота, вивчення політичних, ділових і організаційних якостей активістів. Так, у цього року звітно-виборну кампанію вже у п'яти колгоспах району за рекомендаціями керівництва господарств, громадськості обрано комсомольських ватажків з числа найактивніших молодих спеціалістів сільськогосподарського виробництва. В колгоспі імені Ку-узова заступником голови правління по роботі з молоддю став економіст Василь Машковський. У колгоспі імені Леніна на цю посаду обрано колишнього голову профспілкового комітету Миколу Кузьменка. Ці та інші ватажки відзначаються високими діловими і організаційними здібностями. Визнані, авторитетні люди. Сподіваємось, що саме ці обранці поліпшать роботу в комсомольських організаціях, піднімуть на вищий щабель громадську активність і життя молоді в селі.

А всього під час звітів і виборів буде обрано секретарями комсомольських організацій району 95 відсотків кандидатів із резерву. Думаю, що члени ВЛКСМ не помиляться і оберуть найдостойніших. Адже при цьому враховується характеристика, особисті враження, виконання кандидатом доручень, співбесіди тощо.

У практику райкому, комітетів комсомолу тісно ввійшли і такі форми діяльності активістів, як участь їх у підготовці різних заходів, питань на бюро, в роботі постійних комісій комітетів комсомолу. Все це допомагає нам звільнитися від випадків, коли комсомольські організації очолюють не підготовлені, мало авторитетні, а інколи й взагалі безвідповідальні люди. І в тому, що в районі поліпшилася якісний склад комсомольського активу, велика роль виховання резерву.

Важливе місце в підготовці кадрів відводиться і одноденним та багатоденним семінарам і нарадам активу, які регулярно проводять усі відділи райкому комсомолу. Прагнемо керуватися у своїй практичній діяльності ленінськими принципами, використовувати досвід партійних організацій. Вдосконалення форм і методів підбору розстановки і виховання комсомольських кадрів і активу поліпшує якісний склад ватажків, а це веде до підвищення трудової і громадської активності комсомольців і молоді.

ВРУЧЕННЯ ДОНЕЦЬКУ ОРДЕНА ЛЕНІНА

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.)

За дорученням Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР В. В. Щербинський гаряче поздоровив учасників урочистого засідання, всіх трудящих міста і області з найвищою нагородою Батьківщини.

Дозвольте, сказав він, виконати почесне доручення Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Леоніда Ілліча Брежнєва — передати вам, трудівникам індустріального Донецька, людям, як сказав Леонід Ілліч, гідним найвищої поваги, його сердечні поздравлення із заслуженою нагородою і найкращі побажання.

Нагородження міста Донецька орденом Леніна, сказав далі В. В. Щербинський, — це значна подія в житті республіки, всієї нашої країни. В цьому ми бачимо всенародне визнання, гідну оцінку революційних заслуг, героїчних справ і звершень трудящих Донецька, їх самовідданої праці на славу нашої великої соціалістичної Батьківщини.

Ваше чудове місто порівняно молоде — йому

трохи більше ста років. Великий Жовтень чітко розділив його історію на дві частини. В одній, до Жовтневій, лишилися експлуатація, злидні, горе і муки народні. Друга — ознаменована швидким зльотом до свободи, достатку, культури, радості і щастя людського.

Як не повторити сьогодні чудозі слова товариша Леоніда Ілліча Брежнєва про наше місто, сказані на урочистому засіданні, присвяченому 50-річчю утворення СРСР. «Згадайте, — говорив Леонід Ілліч, — стару Юзівку — це нагромадження хаосу, бруд, тісноту і неапорядкованість. І порівняйте її з Юзівкою сьогоднішньою — великим сучасним містом Донецьком його широкими проспектами і зеленими парками, впорядкованими житловими будинками, прекрасними стадіонами і палацями культури». В цьому яскравому зставленні двох епох на прикладі історії одного міста переконливо відображені підсумки революційних перетворень, підсумки творчої діяльності ленінської партії, героїчної боротьби і натхненної праці радянських людей.

Товариш В. В. Щербинський спинився також на хвилину, висловивши сердечну адячність Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, особисто Леоніду Іллічу Брежнєву за високу оцінку заслуг трудящих міста, досягнутих у господарському і культурному будівництві. Вони говорили про успіхи робітничих колективів, які широко розгорнули змагання під девізом «Працювати без відстоючих!», спрямоване на

дальше підвищення ефективності і якості роботи. Промовці запевнили, що шахтарі, металурги, машинобудівники, хіміки — трудівники всіх галузей промисловості, багатотисячний загін інтелігенції Донецька примножать свої зусилля в боротьбі за втілення в життя рішень ХХV з'їзду КПРС.

Учасники урочистого засідання з великим піднесенням прийняли вітальні листи Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву, а також ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів республіки.

Під час перебування в Донецьку член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський зустрівся з партійно-господарським активом області, побував на ряді промислових підприємств і науково-дослідних установ, ознайомився із забудовою міста, цікавився організацією торговельного і побутового обслуговування населення.

В. В. Щербинський поклавіти до пам'ятника В. І. Леніну.

УВАГА: ПІДЛІТОКИ!

КУДИ ДИВИТЬСЯ МІЛІЦІЯ?

Серпневого сонячного дня біля одного з продовольчих магазинів Кіровограда зупинилися авто, навантажені навунами. Продавець Надія Н. заметушилася біля прилавку, гивильноючи місце від порохової тари. І саме в цю мить, ніби з-під землі, перед нею з'явився жвавий підліток і запропонував:

— Тьотю, давайте я вам допоможу вивантажувати навуни. Мені неважно.

— От молодець, — похвалила Надія Н. і запитала: — Як же тебе звуть?

— Сашко.

За кілька хвилин юний помічник працював нарівні з дорослими. Він швидко носив навуни, складав їх на купу і добродушно їх сміявся. Продавець не могла нахвалитися помічником. «От добра дитина, от молодець!» — повторювала вона і навіть поглянула його по голові.

Та через півгодини «добра дитина» зникла, прихиливши із собою денну виручку, яку Надія Н. необачно поклала під прилавок. Малолітній «молодець» поцілював кругленьку суму, і тут було вже не до жартів.

— І куди тільки міліція дивиться! — вигукнула продавець, звертаючись до працівника Кіровського РВВС, що прибув на місце події.

— Не хвилюйтеся, зараз усе владнаємо.

І незабаром Сашка затримали, а гроші повернули в магазин. Цього ж дня у супроводі працівника міліції підліток був доставлений додому.

— Знову щось накоїв, — сплеснула руками мати і, важко зітхнувши, додала: — І куди тільки міліція дивиться?

— Але ж ви — його мати, — відповів міліціонер.

— Хіба я вслідую за ним на вулиці?

— А вдома він краще поводитиметься?

— Та де там, — безнадійно махнула рукою жінка, — уже не знаю, що й робити з ним...

У школі, де навчається Сашко — четвертокласник, класний керівник сказала те ж саме:

— І куди тільки ви, працівники міліції, дивитесь? Серед білого дня — у вас на очах! — чиниться злодійство?

— Ви забуваєте, що це зробив ваш учень.

— Хіба я на вулиці вслідую за ним?

— А як він поводитиметься в школі?

Топ класного керівника відразу змінився; вона щиро зізналася:

— Розв'язно, на уроках бенкетує, нікого не слухає.

— А як Сашко навчається?

— Ледве з двійки па трирку пятає.

Сашко — не вигаданий персонаж моєї розповіді. Так само, як не вигаданий його мати, класний керівник. Так само, як і крадіжка грошей, що сталася понад місяць тому.

Я не роблю наголосу на тому, що Сашко виріс у неблагополучній, як кажуть, сім'ї, де його вихованням ніхто не цікавився. Не акцентую увагу читачів і на тому, що в школі на цього «важкого» підлітка «махнули рукою». Хочу сказати таке. Сашкові пішов лише 12-й рік. Він — як молодий і зелений пагінець, що дуже легко зігнути, а то й зламати.

У народі кажуть, що дитину треба починати виховувати ще тоді, коли вона лежить у поперек ліжка. На облік інспекції у справах неповнолітніх стають юні громадяни, у яких уже починає формуватись світогляд, на який мають вплив «дружки» з вулиці. Тому всі ми повинні об'єднати свої зусилля для того, аби «важкі» підлітки вийшли на широку і прямую дорогу нашого сьогодення. Я, на жаль, не можу похвалитися тим, що в дитячу кімнату міліції часто звертаються вчителі, секретарі шкільних комсомольських організацій, аби поцікавитись своїми вихованцями, ровесниками, як стоять у нас на обліку. А от передові виробничники, молоді робітники Кіровоградських підприємств знаходять вільний час, щоб завітати до нас, взяти шефство над підлітками. І ми їм завжди раді. Бо віддаємо свою іхню дієву допомогу.

Тож хочеться, щоб комсомол нашого міста посприяти цьому взявся за виконання свого безпосереднього обов'язку — виховання молоді.

В. ЦИСЬ,
заступник начальника
Кіровського РВВС з політико-виховної роботи.

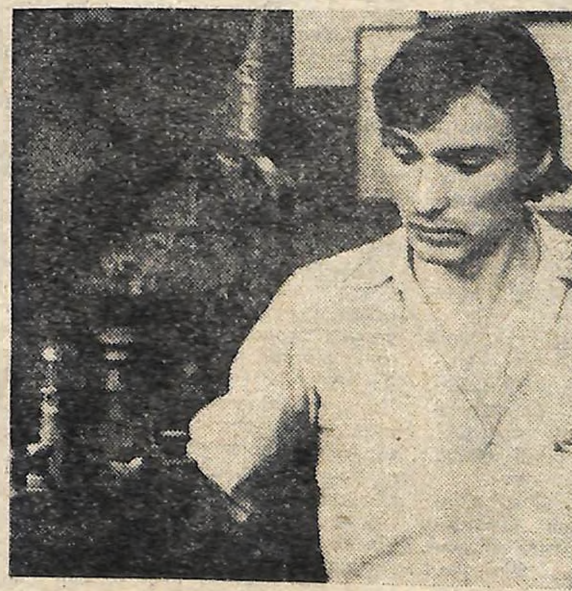
БРИГАДА — ЮВІЛЕЮ

Кіровоградський завод «Червона зірка». Другий механоскладальний цех. Тут працює комсомольськомолодіжний колектив, очолюваний Анатолієм Скарбовим. Бригада носить почесне звання імені 60-річчя ВЛКСМ. Усім її членам — Любові Скарбовій, Станіславу Жакуну, Олені Харченко, Олександрі Демиденку присвоєно це високе звання за успіхи у соціалістичному змаганні. На підприємстві вони завжди у числі перших. Про це говорять хоча б такі показники: змінні завдання бригада виконує на 140—150 процентів, майже всю продукцію здає високої якості. Працюють хлопці і дівчата на совість. А їхній бригадир уже виконав особисту п'ятирічку.

Дружна бригада Скарбового. Часто всі разом відпочивають, беруть участь у заводській художній самодіяльності, спортивних змаганнях. Та головне для колективу — праця. І ось уже нещодавно на звітновирборних зборах комсомольсько-молодіжної бригади Анатолія Скарбового переглянула свої соціалістичні зобов'язання. Тепер у них записано новий важливий пункт: «До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконати п'ятирічку плюс ще піврічне завдання».

На знімках: комсомольсько-молодіжна бригада, очолювана А. Скарбовим; бригадир передового на «Червоної зірки» колективу.

Фото автора.

З ПОШТИ ВІД ДІЛУ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Майже місяць минуло відтоді, як прозвучав першопрошневий дзвінок. Після літнього відпочинку знову за парти сіли школярі, учні середніх спеціальних навчальних закладів, студенти. Нині у них — багато проблем, турбот. Юні ленінці продовжують роботу на заключному етапі Всесоюзного маршу «Піонери всієї країни справі Леніна вірні». Комсомольці готуються до проведення комсомольських зборів «Вчитися, жити і працювати по-ленінському», присвячених 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Триває «маленький» трудовий семестр; ударно трудяться на колгоспних ланах, у садах, на городах тисячі студентів області.

Про всі ці та інші турботи ми дізналися з листів, друзі, листів.

Значна частина пошти присвячена вчителям, професіям свято яких наближається. Скільки хороших, теплих слів написали нам читачі про своїх наставників! Ось, наприклад, лист Лариси Короленко, випускниці Новоархангельської десятирічки. Дівчина пише: «Хочу розповісти про чудову людину й педагога, мого класного керівника Тетяну Кирилівну

Поліщук. Для всіх нас, учнів, вона стала близькою, рідною, як ненька. Тетяна Кирилівна зуміла дати нам міцні, глибокі знання. А ще — віддати всю доброту і щедрість свого серця, подарувати нам радість. Від її посмішки у класі завжди було привітно і затишно».

Листи-розповіді про своїх наставників прислали до редакції і майбутній викладач англійської мови Ніна Вовченко, й учениця Олександрійського педучилища Любов Прудун. З повагою говорять про свою колегу, молоду вчительку з Кіровоградської десятирічки № 5 Г. О. Петриченко колишній учитель, а нині пенсіонер Л. І. Решетник.

Т. В. Сидоренко, мешканець села Аджамки Кіровоградського району, повідомляє про славні трудові традиції місцевої середньої школи, читачка з Новоукраїнки Д. І. Наумова надіслала розповідь про учнів Кіровоградського медичного училища...

Листів багато, за що ми дякуємо своїм кореспондентам і знову чекаємо від вас, друзі, листів.

«Дружбі дороги всюди відкриті...»

...Звичайний погожий осінній день. А для старшокласників Ульянівської середньої школи № 1 він особливий. Це день великого шкільного торжества — свята міжнародної дружби.

Школярі у святковому вбранні, з квітами в руках. Піднесено-урочистий настрій, трохи заклопотані обличчя. Шкільні звукооператори встановили переніряють звукову апаратуру. Це мить — і в актовий зал, прикрашений прапорами союзних республік, під звуки «Гімну демократичної молоді» заходять старшокласники. На сцені — слоган: «Дружбі дороги всюди відкриті». Нижче — різнокольорова гартя, яка відображає зв'язки школи із союзними республіками, країнами соціалістичної співдружності. Урочисто звучить: «Ми — юні громадяни великої прекрасної країни — Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

І вже мандрують школярі услід за ведучим, виступаючим, вслід за організатором позакласної роботи Любов'ю Михайлівною Бабій по республіках і країнах, заглядають у міста і села, з життям яких зв'язує комсомольців міцна дружба. Коліска російської революції — Ленінград, сибірока Білорусія, сонячні Узбекистан, Таджикистан і степовий Казахстан піли наближаються до слухачів.

Та ось слово має комсомолка восьмого класу Ірина Памазова, азербайджанка. Захоплено розповідає вона про свій рідний край, республіку, «де найсвітліше небо, найсвітліше море, найжаркіше сонце». Хвилюється дівчинка. Аджаме там, у далекому Азербайджані, залишились її подруги, дідуся, якого во-

на так любить. І її хвилювання мимоволі передається всім.

А далі звучать розповіді про цікаве листування з ровесниками з Монголії, Польщі, Болгарії, НДР, Угорщини, Румунії, Чехословаччини. Вразженням від поїздки до Чехословаччини діляться комсомолка Наталія Криза. Її похитало. Два роки листувалася вона зі своєю чеською подругою. А північного літа на її запрошення Наталія побувала у Чехословаччині. Незабутні враження від Праги, від її старовинних замків... Але хоч як добре було в гостях, дуже хотілося додому, призналася Наталія. Потім російською і англійською мовами виконувалася пісня англійських школярів та пісня американських робітників «Солідарність».

На закінчення всі учасники свята виконали пісню «Хай завжди буде сонце!».

Падово залишились у пам'яті старшокласників шкільне свято міжнародної дружби.

З. КАДУК,
секретар — завіділом шкільної молоді Ульянівського РК ЛКСМУ.

Зустрілися друзі

Нещодавно у нашій школі відбулася хвилююча подія — урочиста лінійка, присвячена 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників.

На запрошення учнів до нас завітали учасники Великої Вітчизняної війни М. І. Єсін та О. І. Білоз. Хвилюючою була ця зустріч і для школярів, і для самих ветеранів. Адже Микола Ілліч і Олександр Іванович не бачилися 36 років.

Було про що згадати і розповісти дітворі старим бойовим друзям. І про важкі бої під Сталінградом, і про визволення Білоруського містечка Каліновичів, і про нелегкі позовні роки...

Тоді ж, на лінійці, піонерська дружина школи збільшилася ще на два піонери — почесні. Ними стали Микола Ілліч і Олександр Іванович.

Учителька української мови і літератури Л. М. Поманова прочитала вірш Г. Хвеса, жителя Калинко-

Ніна завжди з дітьми: чи то знайомить їх з героїчним минулим піонерів України Рад, чи то готує збір загону, чи радить, яку відповідь надіслати на лист зарубіжним ровесникам... І коли за успіхи в праці обком комсомолу нагородив Почесною грамотою старшу піонержату Луганської середньої школи Петрівського району Ніну Козинець, першими її привітали діти.
На знімку: Ніна КОЗИНЕЦЬ.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

воїна, «Герой землі радянської». Сержанту М. Єсін, герою боїв за звільнення Білорусії, присвячений він.

М. КОВАЛЕНКО,
вчителька Могутнянської восьмичасної школи Кіровоградського району.

Творіння дитячих рук

Кілька днів тому у Кіровоградській десятирічці № 16 відбулася виставка творчих робіт школярів.

«За щасливе дитинство під мирним небом», «Мир і щастя — дітям усієї планети», «Світ очима дітей» — стенди під цими заголовками відразу привертають увагу відвідувачів. Вони, як і альбоми, виготовлені учнями шостих — восьмих класів, знайомлять із життям дітвори з зарубіжжя. Далі — колекція рідкісних значків учня 6 «Д» класу Олега Фальковського, яку він присвятив Міжнародному року дитини.

Славляться своїми виробами із дерева старшокласники Ігор Подколзін, Сергій Мезенцев, Марія Киреева, Олег Машенко. Поруч їхніх експонатів — дитячий одяг, виготовлений юними кравчинями Оленою Пафіловою, Наталією Ковальовою, Ольгою Сиротою і Наталією Яровою. З великим задоволенням діти і дорослі познайомилися з поезією десятикласниці Тетяни Діхтар.

А ось чи не найоригінальніші експонати виставки — зошити самовиховання «Принципи мого життя». Його автори — десятикласниці Антоніна Чабаненко та Ольга Сирота.

Чимало теплих слів записано у книзі відгуків. «Мені як випускниці цієї

МІСТО СВЯЩЕННОГО БИКА

ЦЕ — ЦІКАВО

Вертоліт летів над саванною софім класом річковою південної частини пустелі Каракум. Інші, висвітлені різким післяполуденним сонцем, висіли з'явилися русла давно зниклих рік, що колись живили водою ці землі, і величезні пагорби — залишки стародавніх міст. Колісця лапидарних квітучих оазисів тигпували на схід від сучасного міста Ашхабада. Земля, напоєна водою рік, що збігали з хребта Копет-Даг, давала їм усе. Процвітали ремесла і торгівля. Та одного дня все змінилось. Цісь порушилось у, здавалось б, стабільній природній рівновазі. Зникла вода, з нею пішли люди, назавжди покинули міста і численні папани. Це було п'ять тисяч років тому. Відтоді пустеля, яку осяпують гарячий пісок і пиля, лежить у жаркій дрімоті.

Зробивши два кола над пагорбом Алтин-Депе, що в переказі означає Золотий пагорб, ми приземлилися порід з табором археологічної експедиції, яка вже багато років веде тут розкопки під керівництвом лєнінградського археолога професора Вадима Михайловича Массона, відомого спеціаліста по ранньоземлеробських культурах Азії та проблемах виникнення цивілізації.

Неподалік — залишки великого міста з вулицями, площами та житловими кварталами. Його величчя вражає — майже 46 гектарів. У минулому це було величезне поселення з п'ятьма тисячами жителів, найдавніше на території СРСР. Місто на 1300 років старіше за відому державу Урарту, що існувала на території сучасної Вірменії. Десятирічні розкопки на Золотому пагорбі переконали археологів, місто залишило суспільством, що досягло дуже високого рівня розвитку.

Сам пагорб і його околиці усяні мільйонами уламків посуду. На околиці міста у кварталі ремісників знайшли близько 50 гончарних печей. За розрахунками, тільки в одній з них за рік можна було випалити 15—20 тисяч посудин. Легко уявити, яку масу кераміки виготовляли стародавні гончари. Велика її частина йшла на обмін і для торгівлі.

Місто настільки добре і чисто оброблене археологами, що можна обійти його менш, ніж за півгодини. Поселення було чітко розділено на зони. Вирізняється монументальний культовий центр з багатоступінчастою баштою. Тут же гробниці

жерелі, в якій на вівтарі лежала одна з головних знахідок експедиції — золота голова бика надзвичайно тонкої роботи, з бірюзовим намистом на чолі.

У південній частині міста розкрито цілий «квартал знаті», що складався з великих будинків. Будинки тут вистроєні керамічними плитками. У цій зоні знайдено найбагатше поховання з багатьма прикрасами і цілим косметичним набором того часу. Тут і подвійна посудина з мармуру, і срібні шпильки, і навіть срібне дзеркало. Як гадають, речі належали похованій тут вельможі — аланській красуні.

Взагалі, судячи з усього, життя посідало особливе місце у місцевій громаді. Її любили, її шанували, її ображували у вигляді терактових фігурок. В. М. Массон, провівши детальний аналіз знахідок на знайомих фігурах, дійшов висновку, що існувала культова скульптура, яка зображувала ряд жіночних образів — своєрідний жіночий пантеон.

На думку Массона, цивілізація Алтин-Депе — лише одна з багатьох, що існувала в бронзі. При її формуванні використувувались досягнення високорозвинутих центрів Месопотамії та Індії. Про це свідчать, наприклад, архітектура культового центру міста, близька до шумерської архітектури. З долини Інду до міста свідчення бика йшли каравани із саваною кізками, сріблом, предметами з металу й кераміки. Тут сплюснута метка і срібло в руках майстрів перетворювалися у прикраси, їх продавали численні торговці в ювелірних крамницях.

Це було живе, динамічне місто. Сильні, високі, стрункі чоловіки, париді жінки з прекрасними косами запанували вулиці й площі Алтин-Депе. Та за зовнішнім благополуччям ховалися жорстокі неводи тогочасного життя. Хвороби, породжені скученістю міського населення, набігли ворожих племен. Вій жителів був коротким. Середня тривалість життя в Алтин-Депе, як показали дослідження поховань, не перевищувала 23 років...

...Будини маленького палаточного табору біля Золотого пагорба запанували творчою роботою. Вчені-археологи все глибше проникають у таємниці цивілізації, яка була тут тисячі років тому.

БОРИС БОРИСОВ,
кореспондент АПН.

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ

Нині в країні проходить Всесоюзний конкурс на кращу роботу бібліотек по військово-патріотичному вихованню молоді під девізом «Єсть стаття в стрій!». Про участь книгозбірень області у цьому конкурсі обов'язково має йти мова і на звітних зборах першочергових організацій ДТСААФ, які розпочалися у вересні.

Усі бібліотечні області активно включилися в конкурс. Створено комітети по його проведенню, до яких увійшли представники громадських організацій, зацікавлені в зв'язках з райкомами ЛКСМУ, комітетами ДТСААФ, військкоматами. Принципом такої підходи є співдружність служб: робота середньої школи № 4, районних військкоматів і комітету ДТСААФ у клубі «Щит і меч», створеному при Світловодській центральній бібліотеці. Подібні клуби працюють і в інших районах області.

Нещодавно перемірялася робота книгозбірень Світловодського, Петриківського і Долинського районів по участі їх у Всесоюзному конкурсі. Усі перелічені бібліотеки активно пропонує серед читачів теоретичну спадщину класичної марксизму-ленінізму з питань війни і миру, захисту соціалістичної Вітчизни, рішення XXV з'їзду КПРС про подальше зміцнення обороноздатності країни, зовнішню і внутрішню політику КПРС. Ці матеріали широко представлені на тематичних оглядах на темі «Єсть стаття в стрій!». Діти, які пропашли «Велику Вітчизняну», «Така професія — захищати Вітчизнину», «Ватівничий пацієнтний паргоні» тощо.

Бібліотеки організовують широке співробітництво з Д. І. Брежнєва «Мала земля». Однією з ефективних форм пропаганди літератури серед молоді стали лекції урочі. «Візьми за приклад героя», «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», «Сповіді нам лише сміються» — такі теми виносять на уроки музики, співу, в селах Подорожжів, Світловодського району, Олександрівці — Петриківському, в Долинському.

Однак, варто зауважити, що у багатьох районах це недостатньо повільно, недостатньо контакти бібліотек з комітетами ДТСААФ та військкоматами, до цього часу не вироблено спільних планів ідейно-виховної роботи, мало приділено уваги ідейно-духовній роботі з допризовниками.

Лаконічність у роботі деяких книгозбірень посилюється ще й повільним впровадженням єдиної системи бібліотечно-бібліографічного обслуговування юнацтва, недостатність даних про своїх потенційних читачів.

А тому хотілося б звернути увагу бібліотечних працівників на необхідність пошуку нових, ефективних форм роботи з молоддю. Кожен книгозбірці області необхідний не раз проаналізувати свою участь у Всесоюзному конкурсі «Єсть стаття в стрій!», уже тепер активно включитися у підготовку до уроку музики «Присвядують юність мужності батальон», провести свій планувальний до 10 травня 1980 року у всіх сільських бібліотеках, разом з райкомами ЛКСМУ підготувати читачів конференції по одній з книг на військовопатріотичну тематику, планувати зустрічі молоді з ветеранами Великої Вітчизняної війни, військами Радянської Армії.

З. ШУШКЕТ,
завідуюча науково-методичним відділом обласної бібліотеки імені Гоголя.

МІСЛЯ ВИСТУПУ

«НЕПРАВДОПОДОБНІ ІСТОРІЇ»

ПІД ТАКИМ заголовком у нашій газеті за 25 серпня було опубліковано матеріал про погану роботу Устинівського кафе. Голова правління Усти-

нівського районного споживчого товариства Б. Лєсний відповів редакції, що факти, наведені в критичній кореспонденції, підтвердились.

Тепер санітарний стан у кафе поліпшено, в ньому зроблено ремонт каналізації. Якість страв підвищено. Меню складають вчасно і вивішують на видному місці. Регулярно проводять дезинфекцію приміщення.

«ЯК ОФОРМИТИ СТАДІОН?»

Під таким заголовком у нашій газеті була опублікована критична кореспонденція, в якій йшлося про недовідок на Кіровоградському стадіоні «Зірка». Заступник голови спортивного клубу «Зірка» А. А. Гах повідомив редакцію, що матеріал обговорено на засіданні президії спортив-

ного клубу «Зірка». Критику на адресу керівництва стадіону і спортивного клубу визнано справедливою.

Нині розроблено конкретні заходи по підготовці стадіону до осіннього сезону. Силами працівників спортивного клубу і стадіону проводиться робота по благоустрою стадіону «Зірка».

СУБОТНИЙ РЕПОРТАЖ

ЩОВЕЧОРА, коли на землю падають сутінки, Моніка бешкетується, а товсті старі її ноги починають самі витанцювати. Їй здається, що під ногами — не пісок з тирсою, а гладенький килим арен цирку і навкруги — музика й аплодисменти. Тоді Анатолій Медведков, зрозумівши артистичні поривання слонихи, дістає поношу, накриває нею Моніку і поблажливо прохає:

— Моніко, підійми, будь ласка, праву ногу...

Сниться Моніці арена

Слониха схплює свої довгі в'язі до половини топи у граціозному реверансі. Потім Анатолій вилізав її на спину і, посадивши на шию Моніці малюка з гурту, обіймає арену зооцирку.

А прийшла Моніка до Кіровограда (як завжди, переїжджає з міста до міста) залізницею. Навіть КРАЗ, котрим транспортують інших великих звірів, для Моніки — малювата машинка. Та ще й має артистична Моніка свою примху: ніяк не хоче розлучатися із маленьким поні. Разом вони обідають, сплять, забавляють юних відвідувачів зооцирку. А варто комусь образити непоказного маленького коника, як Моніка гнівається. Та характер у Моніки врівноважений і добрий. Коли йде дощ, вона прикриває своїм тілом поні і нестиг його хоботом. Ще любить Моніка катати на спині маленьких дітей і одержу-

вати за це цукерки. От і зараз вона поважно йде по колу, і шестирічний Юра Чехун гордо дивиться на тата.

А ось, біля клітки з пантерою Юркою, молода мати мішко тримає за руку маленьку дочку.

— Нічка й справді підступна. Пантери майже не піддаються дресуванню, — розповідає бригадир водіїв — працівників цирку Борис Калмиков.

Вони, працівники цирку, люблять тварин. Усіх, без винятку: і підступну пантеру Юрку, і неспокійних гієн, про яких писав Хемінгуей. Люблять сірого вовка, якого самі приручили, і недисциплінованого епота, який кусається і тікає з клітки. Люблять величезних ведмедів, котрих виростили з маленьких звірят, подарованих Красноярьським зоопарком, і подарованого мешканцями Олександрії степового орла... І звірі віддають Бо-

рисові Калмикову та його бригаді такою ж любов'ю. Маленька рупа мавпочка Чика, наприклад, звикає гладити руку бригадиру, де йтимеся левиця Мєся — витягувати з клітки м'які лапи і вітатися, а навчені з Філіппінських островів при появі доглядачів розпушують свої гарні

хвости. І навіть старий червоний вовк із Австралії — дикий собака динго починає при появі Бориса «виховувати» своїх пустотливих вовчат: нехай звикають до дисципліни. А мавпа Яша закохана у доглядача Валентину Шацьких, і коли хтось із хлопців дивиться на Валентину, Яша сердиться і кидається з клітки горіхами...

«Ми відповідаємо за тих, кого приручили». Ці слова французького письменника Акуана Екзюпері любить повторювати своїй бригаді Борис Калмиков.

— Ці слова нам слід пам'ятати, — говорить Борис.

І їх, ці слова, завжди пам'ятають працівники цирку. Брати Юра і Володя Чалі, дружина Юрія Тетяна Чала і навіть їхня трирічна донька — відчувають свою відповідальність за чотириногих мешканців зоопарку. А чотирирічний Сергійко мріє як

мати Рита Чеха, годувати мавп або, як тато, гладити левинцю...

А поки що діти доглядачів, як і маленькі відвідувачі зооцирку, вітаються добра і гуманності.

Л. СЕМЕНЮК,
спектор «Молодого комунара».
Фото В. ГРИБА.

ІНТЕРВ'Ю НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Подолання

Дерев'яна споруда атракціону здригалася від рвоних мотоциклів, захоплених вигуків публіки і шалю аплодисментів: по високій вертикальній стіні мчала на мотоциклі людина... Мчала розкрилено і гарно. Ще один виток по вертикалі — і ось на очах артиста-спортсмена червона пов'язка рейс із зв'язаними очима, без ручного управління.

А у вагончику на колесах із хвилюванням дивилася на годинник дружина і спокійно спав Як — чорний дог, чотириногий улюбленець виконавця «безстрашного рейсу». А ще тут, закипаючи, шуміла на електронній воді і поблискувала на дверях німська піднова...

Ми зустрілися з Робертом Сарісіаном після рейсу, і, виконуючи побажання наших читачів, попросили відповісти його на кілька запитань.

— Роберте, як прийшли ви до своєї професії?

— З дитинства мріяв про незвичайне. Був спортсменом-мотогонщиком. Якось відвідав атракціон «Безстрашний рейс». Мені сподобалися номери радянського каскадера Юрія Данеляна. Власне, з цього й почалося. Юрій Данелян передав мені свою майстерність, і я не розлучаюся з мотоциклом уже п'ятнадцять років.

— У вас був наставник, а чи є учні?

— Звичайно. До мене часто звертаються юнаки з проханням навчити тонкощів спортивної їзди. Проте одного бажання бути каскадером замало: потрібні ще й витримка, сила волі, звичайно, сміливість, дисциплінованість, технічна грамотність.

— Вам доводиться багато їздити?

— Тільки відпустку проводжу вдома, у Баку, а всі інші дні — у поїздках. Цього року ми розпочали гастролі в Калінінграді. За чотири місяці я вже побував у дванадцяти містах.

— У нашому місті ви не вперше, так? Які враження від Кіровограда і Кіровоградців?

— У вашому місті мені пощастило побувати сім років тому. Наш атракціон стояв тоді біля критого ринку, на площі. А нині ми приїхали — і не впізнали міста. Там, де стояв атрак-

ціон, розбито гарний сквер, побився новий монумент герою, а навколо повиростали великі та гарні будинки. Кіровоградці ж не змінилися — такі ж гостинні, гренчі, доброзичливі.

— Роберте, вибачте за таке запитання: вам доводилося падати під час безстрашного рейсу?

— Ще й як. Доводилося відлежуватися у лікарні... Що ж, іноді — не щастить...

— Успіх залежить від «везіння», лихих обставин чи від вас особисто?

— На дверях атракціону хоч і прибито підкову — так би мовити, символ удачі, але поразка — завжди наслідок або неувважливості, або неабіграності. Торік на літніх гастролях мене підвів мій ІЖ-250 (я завжди виступаю тільки на ньому). Тоді прямо на сцені лопнула рама і трапилася аварія. Винен у цьому я сам: не звернув уваги, починаючи рейс, на трохи «дигну» роботу мотора. Машину треба відчувати...

— Ваша робота пов'язана з ризиком, невластиво побуту тощо. Вона вам подобається?

— Я не знаю, чи подобається спринтеру бігти до фінішу, однак, знаю напевно: сенс його бігу — у подоланні інертності власного тіла. Людина мусить долати в собі інертність, байдужість, страх...

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

МОДА І ТИ

І барв осінніх кольори...

НЕМАЄ погані погоди, є невідповідний їй погоди одяг, — стверджує англійська поговорка. Продавець-консультант нашої магазину «Будинок одягу», що на вулиці Карла Маркса, 62, Н. Компан згадала її, допомагаючи вибрати демісезонне пальто студентці з Черкас Валентині Кочергінській. І дівчина зупинилася свій вибір на світлому нарядному пальті, що по-спортивному елегантно: брюнеткам личать світлі або яскраво насичені кольори.

А іншій жінці ми радимо пальто в силуеті «трапеція». Модель пієє в собі всі риси «госрої» моди і водночас — не лізіння, м'якого пастельного відтінку.

Як і попереднє пальто, — це виріб Кіровоградського виробничого швейного об'єднання. Місцеву продукцію користуються поптом у населення. Пальта підприємства впізнані у спортивному, романтичному і класичному стилях у всіх модних силуетних формах.

Особливо вибагливі най-

молодші відвідувачки нашої секції. Тому ми постійно вивчаємо запити населення. Рух «Від верстата до покушя» почався у нас із вивчення запитів покупців. Потім були спільні комсомольські збори із дітями-швачками. Тепер у відділі швейного чергує представник об'єднання, що цікавиться думками і побажаннями відвідувачів. Враховує ставлення покупців до продукції і наша завідувача відділом, котра безпосередньо на підприємстві відбирає для магазину пальта.

Дуже приємно, що наші моделі у нових вирішеннях жіночих пальт враховують побажання продавців і відвідувачів магазину. Популярні у покупців моделі з кокетками, стойками, відлогами, так званого стилю «трещ», або пальта малооб'ємних форм із виразною лінією плеча, невеликими комірами.

Є в нашому магазині пальта модних яскравих кольорів: зелені, червоні, чорні. Жінкам «віку елегантності» ми порадили б

придбати зимові пальта із норковими комірами. Ці пальта модного силуету із розширеною лінією плеча і пройми. Знайде своїх прихильників і нова модель: пальто із драпової тканини у різноманітних відтінках. Воно пасуватиме молодим і струнким дівчатам. Нам, продавцям магазину, іноді доводиться втручатися, коли бачимо, що людина не пасує вибраною нею речю. При оновленні гардеробу треба враховувати не тільки вимоги сучасної моди, а й власні колір волосся, статуру, вік і навіть характер.

Протягом місяця ми реалізували 697 демісезонних і 467 зимових пальт. Колектив відділу тримає першість у соціалістичному змаганні відділів магазину. Нині готуємося до виставки-продажу жіночих пальт осінньо-зимового сезону, яка проходить у нашому магазині з 25 по 28 вересня. На цю виставку-продаж ми охоче запрошуємо всіх читачок «Молодого комунара».

А. ЗАМША,
продавець-консультант
Будинку одягу.

БАЖАЄМО ЩАСТЯ МОЛОДИМ!

Колектив «Молодого комунара» щиро вітає працівників редакції Тетяну Кудрякову та працівників обласного комітету Євгена Железнякова, які сьогодні реєструють свій шлюб.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Почалась передплата на газети і журнали на 1980 рік.

Не забудьте передплатити і свою обласну молодіжну газету «Молодий комунар».

Передплатна ціна на рік — 2 крб. 40 коп.

Індекс 61197.

Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листонош чи громадських розповсюджувачів преси.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського шкільства, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.